

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2014 m. gruodžio 9 d. Nr. XII-1396
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šis Įstatymas nustato užsieniečių atvykimo ir išvykimo, buvimo ir gyvenimo, prieglobsčio ir laikinosios apsaugos Lietuvos Respublikoje suteikimo, integracijos ir sprendimų dėl užsieniečių teisinės padėties apskundimo tvarką ir reglamentuoja kitus užsieniečių teisinės padėties Lietuvos Respublikoje klausimus.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. **Akivaizdžiai nepagrįstas prašymas suteikti prieglobstį** – užsieniečio prašymas suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje, kuriame akivaizdžiai nėra persekiojimo pavojaus kilmės valstybėje pagrindimo arba kuris yra paremtas apgaule, arba kuriuo piktnaudžiaujama prieglobsčio suteikimo tvarka ir kuris dėl minėtų priežasčių akivaizdžiai neatitinka šiame Įstatyme nustatytų kriterijų suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje.“

2. Papildyti 2 straipsnį 12¹ dalimi:

„12¹. **Laikinoji apsauga** – šio Įstatymo nustatyta tvarka užsieniečiui suteikiama neatidėliotina ribotos apsauga Lietuvos Respublikoje, esant užsieniečių, negalinčių grįžti į savo kilmės valstybę, antplūdžiui į Europos Sąjungą arba kylant tokio antplūdžio pavojui.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 13 dalį ir ją išdėstyti taip:

„13. **Leidimas dirbti Lietuvos Respublikoje** (toliau – **leidimas dirbti**) – dokumentas, suteikiantis užsieniečiui teisę dirbti Lietuvos Respublikoje jame nurodytą laiką.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 16 dalį ir ją išdėstyti taip:

„16. **Nelydimas nepilnametis užsienietis** – nepilnametis užsienietis, kuris atvyko į Lietuvos Respubliką be tėvų ar kitų teisėtų atstovų arba kuris, atvykęs į Lietuvos Respubliką, liko be jų tol, kol tie asmenys pradeda juo veiksmingai rūpintis.“

5. Papildyti 2 straipsnį 16¹ dalimi:

„16¹. **Nepilnametis užsienietis** – 18 metų nesukakęs užsienietis.“

6. Pakeisti 2 straipsnio 18¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„18¹. **Pažeidžiamas asmuo** – asmuo, turintis specialiųjų poreikių (pavyzdžiui, nepilnametis, neįgalusis, vyresnis negu 75 metų asmuo, nėščia moteris, vieniši tėvas ar motina, auginantys nepilnamečių vaikų, psichikos sutrikimų turintis asmuo, prekybos žmonėmis auka arba asmuo, kuris buvo kankintas, išprievartautas ar patyrė kitokį sunkų psichologinį, fizinį ar seksualinį smurtą).“

7. Papildyti 2 straipsnį 18² dalimi:

„18². **Prašymas suteikti prieglobstį** – užsieniečio bet kokia forma išreikštas kreipimasis dėl prieglobsčio Lietuvos Respublikoje suteikimo.“

8. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 21 dalį.

9. Pakeisti 2 straipsnio 22 dalį ir ją išdėstyti taip:

„22. **Prieglobsčio prašytojo šeimos nariai** – sutuoktinis arba asmuo, su kuriuo prieglobsčio prašytojas yra sudaręs registruotos partnerystės sutartį, šių porų arba vieno iš jų nesusituokę nepilnamečiai vaikai (įvaikiai, nepaisant to, ar jie įvaikinti pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus) (toliau – vaikai), taip pat nesusituokusio nepilnamečio prieglobsčio prašytojo tėvas (įtėvis), motina (įmotė) (toliau – tėvas, motina) ar globėjas (rūpintojas), jeigu šeiminiai santykiai jau buvo kilmės valstybėje ir prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo metu šeimos nariai yra Lietuvos Respublikos teritorijoje.“

10. Pakeisti 2 straipsnio 23 dalį ir ją išdėstyti taip:

„23. **Prieglobstis Lietuvos Respublikoje** – šiame Įstatyme nustatytais pagrindais ir tvarka užsieniečiui suteikiamas pabėgėlio statusas arba papildoma apsauga Lietuvos Respublikoje.“

11. Pakeisti 2 straipsnio 24 dalį ir ją išdėstyti taip:

„24. **Saugi kilmės valstybė** – užsieniečio kilmės valstybė, kurioje teisės sistema, taikomos teisės normos ir politiniai santykiai yra tokie, kad asmuo nepersekiojamas dėl rasės, religijos, tautybės, priklausymo tam tikrai socialinei grupei arba dėl politinių įsitikinimų ir niekas nėra kankinamas, su niekuo nesieliama žiauriai, nežmonišškai ar žeminamai ir taip nebaudžiama, taip pat nepažeidžiamos pagrindinės žmogaus teisės ir laisvės, nėra beatodairiško smurto veiksmų, galinčių kilti tarptautinio arba vidaus ginkluoto konflikto metu, grėsmės arba Europos Sąjungos Tarybos sprendimu užsieniečio kilmės valstybė įtraukta į minimalų bendrą valstybių, laikomų saugiomis kilmės valstybėmis, sąrašą, arba užsieniečio kilmės valstybė įtraukta į nacionalinį saugių trečiųjų šalių, neįtrauktų į minimalų bendrą valstybių, laikomų saugiomis kilmės valstybėmis, sąrašą, sąrašą, kurį tvirtina vidaus reikalų ministras.“

12. Pakeisti 2 straipsnio 26 dalį ir ją išdėstyti taip:

„26. **Šeimos nariai** – sutuoktinis arba asmuo, su kuriuo sudaryta registruotos partnerystės sutartis, nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) (toliau – vaikai), įskaitant sutuoktinio arba asmens, su kuriuo sudaryta registruotos partnerystės sutartis, nepilnamečius vaikus, jeigu jie nesusituokę ir yra priklausomi nuo tėvų, taip pat pirmos eilės tiesiosios aukštutinės linijos giminaičiai, kurie išlaikomi ne mažiau kaip vienus metus ir negali pasinaudoti kitų šeimos narių, gyvenančių užsienio valstybėje, parama.“

3 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 11 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam taikomas bevizis režimas, turi teisę atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti joje be vizos, bet jo buvimas Lietuvos Respublikoje ir kitose Šengeno valstybėse negali trukti ilgiau negu 90 dienų per 180 dienų laikotarpį.“

2. Pakeisti 11 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Užsienietis, turintis galiojančią Šengeno vizą, gali atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje vizoje nurodytą laiką, bet jo buvimas Lietuvos Respublikoje ir kitose Šengeno valstybėse negali trukti ilgiau negu 90 dienų per 180 dienų laikotarpį.“

3. Pakeisti 11 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsienietis, kuris nėra Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, bet turi vienos iš Europos Sąjungos valstybių narių išduotą Europos Sąjungos leidimo gyventi kortelę, gali atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau negu 90 dienų per 180 dienų laikotarpį.“

4. Pakeisti 11 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsienietis, kuris nenurodytas šio straipsnio 4 dalyje, bet turi kitos Šengeno valstybės išduotą leidimą gyventi ar nacionalinę vizą, leidimo gyventi ar nacionalinės vizos galiojimo metu turi teisę atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti joje be vizos ne ilgiau negu 90 dienų per 180 dienų laikotarpį.“

5. Pakeisti 11 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Į Lietuvos Respublikos jūrų uostus atplaukusių laivų įgulų nariams, taip pat jūrininkams, atvykusiems į laivą vizos galiojimo laiku ir įtrauktiems į laivo įgulos sąrašą, leidžiama be vizos išlipti į krantą Lietuvos Respublikoje ir būti savivaldybės, į kurią įplaukia jų laivas, teritorijoje, bet ne ilgiau kaip 90 dienų.“

4 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 19 straipsnio 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) yra rimtas pagrindas manyti, kad jis yra padaręs nusikaltimą taikai, nusikaltimą žmoniškumui ar karo nusikaltimą, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos įstatymuose, tarptautinėse sutartyse arba kituose tarptautinės teisės šaltiniuose, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius nusikaltimus;“.

5 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 23 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) yra Lietuvos Respublikoje laikotarpį, viršijantį šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5, 7 dalyse užsieniečiams nustatytą buvimo joje laiką;“.

6 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Šio straipsnio 1 dalies 2–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuriam suteiktas prieglobstis arba laikinoji apsauga Lietuvos Respublikoje, taip pat užsieniečio, kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, šeimos nariams, kurie kreipėsi dėl leidimo gyventi išdavimo šeimos susijungimo atveju per 3 mėnesius nuo prieglobsčio Lietuvos Respublikoje suteikimo.“

7 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Papildyti 28 straipsnį 4 dalimi:

„4. Šio Įstatymo nustatytais atvejais vidaus reikalų ministro įgaliotai institucijai prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi užsieniečiui gali pateikti ne pats užsienietis, o šio Įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, 44 straipsnio 4 dalyje, 44¹ straipsnio 2 dalyje ar 49² straipsnio 2 dalyje nurodyti subjektai.“

8 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 33 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo, kai užsienietis ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą ir pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 2 ir ne didesnę negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio dydžiai, taip pat dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu pagrindu, kai užsienietis atitinka šio Įstatymo 45 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, ir šio užsieniečio šeimos nariui – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo pateikimo atitinkamoje institucijoje dienos;“.

2. Pakeisti 33 straipsnio 1 dalies 2¹ punktą ir jį išdėstyti taip:

„2¹) dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo, kai užsienietis ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą ir pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio dydžiai, – ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo atitinkamoje institucijoje dienos;“.

3. Papildyti 33 straipsnį 4 dalimi:

„4. Jeigu nepakanka prašymą išduoti ar pakeisti leidimą gyventi pagrindžiančių duomenų ir (ar) dokumentų, sprendimą dėl leidimo gyventi išdavimo ar pakeitimo priimti įgaliota institucija ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo išduoti ar pakeisti leidimą gyventi gavimo dienos šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais ir ne vėliau kaip per 10 darbo dienų – šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais raštu apie tai informuoja šį prašymą pateikusį asmenį ir nustato pagrįstą terminą reikiamiems duomenims ir (ar) dokumentams pateikti. Prašymo išduoti ar pakeisti leidimą gyventi nagrinėjimo terminas sustabdomas nuo minėto rašto išsiuntimo dienos ir atnaujinamas nuo sprendimui dėl leidimo gyventi išdavimo ar pakeitimo priimti reikiamų duomenų ir (ar) dokumentų gavimo toje institucijoje dienos.“

9 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) yra rimtas pagrindas manyti, kad jis yra padaręs nusikaltimą taikai, nusikaltimą žmoniškumui ar karo nusikaltimą, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos įstatymuose, tarptautinėse sutartyse arba kituose tarptautinės teisės šaltiniuose, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius nusikaltimus;“.

2. Papildyti 35 straipsnio 1 dalį 13 punktu:

„13) per šio Įstatymo 33 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju nustatytą terminą nepateikti prašymą išduoti ar pakeisti leidimą gyventi pagrindžiantys duomenys ir (ar) dokumentai sprendimui dėl leidimo gyventi išdavimo ar pakeitimo priimti;“.

3. Papildyti 35 straipsnio 1 dalį 14 punktu:

„14) jis neatitinka sąlygų, kurios nustatytos leidimui gyventi gauti konkrečiu šiame Įstatyme nustatytu pagrindu.“

10 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) nelydimas nepilnametis užsienietis negražinamas į užsienio valstybę, užsieniečio negalima grąžinti į užsienio valstybę ar išsiųsti iš Lietuvos Respublikos šio Įstatymo 130 straipsnio 1, 2, 4 dalyse nurodytais atvejais arba užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos vykdymas sustabdytas dėl šio Įstatymo 132 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių;“.

2. Pakeisti 40 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Leidimas laikinai gyventi užsieniečio prašymu naujai įforminamas, jeigu:

1) užsienietis pakeičia asmens duomenis;

2) leidimas laikinai gyventi tapo netinkamas naudoti;

3) šio straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju pasibaigia laikotarpis, kuriam įformintas leidimas laikinai gyventi;

4) leidime laikinai gyventi yra netikslių įrašų;

5) leidimas laikinai gyventi yra prarastas.“

3. Pakeisti 40 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Leidimas laikinai gyventi įforminamas užsieniečiui pateikus galiojantį kelionės dokumentą, kurio galiojimas 3 mėnesiais turi viršyti laikotarpį, kuriam išduodamas ar keičiamas leidimas laikinai gyventi. Jeigu užsieniečio pateikto kelionės dokumento galiojimas neviršija jam išduodamo ar keičiamo leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpio arba jį viršija mažiau negu 3 mėnesiais, leidimas laikinai gyventi įforminamas 3 mėnesiais trumpesniam negu kelionės dokumento galiojimas laikotarpiui ir, užsieniečiui pateikus naują galiojantį kelionės dokumentą, gali būti naujai įformintas likusiam leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiui.“

11 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 43 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) Lietuvos Respublikoje gyvena užsieniečio vaikas, kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje ir išduotas leidimas gyventi;“.

2. Pakeisti 43 straipsnio 6 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje;“.

3. Pakeisti 43 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Teisės į šeimos susijungimą neturi užsieniečiai:

1) pateikę prašymus suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje tol, kol dėl prieglobsčio suteikimo nepriimtas galutinis sprendimas;

2) kuriems suteikta laikinoji apsauga Lietuvos Respublikoje;

3) kuriems suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, jeigu jų šeimos nariams nebūtų suteikiamas prieglobstis Lietuvos Respublikoje pagal šio Įstatymo 88 straipsnio 2 dalies 3–5 punktus arba 3 dalį.“

12 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, kai jis:

1) turi leidimą dirbti, išduotą pagal šio Įstatymo 57 straipsnio 1 dalies 2, 3 punktus;

2) pagal šio Įstatymo 58 straipsnio 5, 6 punktus yra atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti;

3) atitinka šias sąlygas:

a) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui;

b) pateikiami dokumentai, patvirtinantys užsieniečio turimą kvalifikaciją ir ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį pagal turimą kvalifikaciją per pastaruosius dvejus metus, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį;

c) Lietuvos darbo birža prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Lietuvos darbo birža) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą, kad užsieniečio darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius.

2. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkto b papunktyje nurodyta darbo patirties sąlyga netaikoma užsieniečiui, kuris, Lietuvos Respublikoje pabaigęs studijas ar mokymąsi pagal profesinio mokymo programą, ketina dirbti pagal įgytą kvalifikaciją.

3. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis ketina toliau dirbti Lietuvos Respublikoje ir atitinka šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytas sąlygas arba pagal šio Įstatymo 58 straipsnio 5, 6 punktus yra atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti.

4. Prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi pagal šio straipsnio 1 dalies 3 punktą gali pateikti užsienietis arba jį įdarbinti įsipareigojantis darbdavys.

5. Užsieniečio prašymas išduoti leidimą laikinai gyventi gali būti nagrinėjamas kartu su prašymu išduoti leidimą dirbti.

6. Užsieniečiui, kuris ketina dirbti, leidimas laikinai gyventi išduodamas laikotarpiui, kurį galioja jam išduotas leidimas dirbti, bet ne ilgiau kaip dvejims metams. Jeigu užsienietis yra atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti arba atitinka šio straipsnio 1 dalies 3 punkte

nustatytas sąlygas, leidimas laikinai gyventi jam išduodamas arba keičiamas darbo Lietuvos Respublikoje laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip dvejiems metams.

7. Jeigu leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio straipsnio 1 dalies 1 ar 3 punktą, užsienietis gali dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo jį įdarbinti Lietuvos Respublikoje.

8. Darbo sutartis su užsieniečiu, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje ir atitinka šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytas sąlygas, turi būti sudaryta ir jos kopiją, patvirtintą teisės aktų nustatyta tvarka, teritorinei darbo biržai registruoti darbdavys turi pateikti per 2 mėnesius nuo leidimo laikinai gyventi šiam užsieniečiui išdavimo dienos.

9. Pasibaigus leidimo dirbti galiojimui arba darbui Lietuvos Respublikoje, užsienietis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos.“

13 straipsnis. 44¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 44¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas arba keičiamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, kai jis atitinka šias sąlygas:

1) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį ne trumpesniam negu vienerių metų laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 2 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio dydžiai;

2) pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad užsienietis atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas sąlygas vykdyti reglamentuojamą profesinę veiklą, nurodytą darbo sutartyje, o jeigu profesinė veikla neregamentuojama, – dokumentą, patvirtinantį aukštą profesinę kvalifikaciją;

3) Lietuvos darbo birža socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą, kad užsieniečio darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius, išskyrus atvejus, kai pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį ne trumpesniam negu vienerių metų laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio dydžiai, arba kai užsieniečio leidimas laikinai gyventi, išduotas dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, keičiamas ir jau yra praėję dveji šio užsieniečio teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metai.“

2. Pakeisti 44¹ straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi gali pateikti užsienietis, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, arba jį įdarbinti įsipareigojantis darbdavys.“

3. Pakeisti 44¹ straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Jeigu leidimas laikinai gyventi išduotas pateikus darbdavio įsipareigojimą įdarbinti užsienietį ne trumpesniam negu vienerių metų laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio dydžiai, ir leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu numatytas darbo užmokestis tampa mažesnis negu 3 Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio dydžiai, leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytą sąlygą ir Lietuvos darbo birža socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą, kad užsieniečio darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius.“

14 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 45 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) yra sportininkas profesionalas arba treneris, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos kūno kultūros ir sporto įstatyme, atvykstantys į Lietuvos Respubliką užsiimti sporto veikla;“.

2. Papildyti 45 straipsnio 1 dalį 4 punktu:

„4) yra atlikėjas, kaip jis apibrėžiamas Lietuvos Respublikos autorių ir gretutinių teisių įstatyme, atvykstantis į Lietuvos Respubliką užsiimti atlikėjo veikla;“.

3. Papildyti 45 straipsnio 1 dalį 5 punktu:

„5) yra žurnalistas, akredituotas Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos ir atvykstantis į Lietuvos Respubliką užsiimti veikla pagal Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymą;“.

4. Papildyti 45 straipsnio 1 dalį 6 punktu:

„6) yra tradicinės Lietuvos religinės bendrijos (bendruomenės) ar valstybės pripažintos religinės bendrijos narys arba Lietuvos Respublikoje juridinio asmens statusą turinčios kitos religinės bendruomenės ar bendrijos dvasininkas, atvykstantis į Lietuvos Respubliką užsiimti veikla pagal Lietuvos Respublikos religinių bendruomenių ir bendrijų įstatymą, jeigu dėl užsieniečio atvykimo tarpininkauja atitinkamos religinės bendrijos (bendruomenės) vadovybė ir patvirtina, kad užsienietis turės lėšų, kurių pakanka pragyventi Lietuvos Respublikoje;“.

5. Papildyti 45 straipsnio 1 dalį 7 punktu:

„7) atvyksta vykdyti bendrų su užsienio valstybėmis vyriausybinių programų;“.

6. Papildyti 45 straipsnio 1 dalį 8 punktu:

„8) yra Europos Sąjungos ar jos valstybių narių remiamų savanorių programų dalyvis.“

15 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 48 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsieniečiui, kuriam suteikta papildoma apsauga Lietuvos Respublikoje, leidimas laikinai gyventi išduodamas dvejiems metams.“

16 straipsnis. 49² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49² straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina pagal darbo sutartį, sudarytą su Lietuvos Respublikoje įregistruota mokslo ir studijų institucija, dirbti kaip dėstytojas, atlikti mokslinius tyrimus ir (arba) eksperimentinės (socialinės, kultūrinės) plėtros darbus kaip tyrėjas. Be to, užsienietis arba mokslo ir studijų institucija turi pateikti šios institucijos rašytinį įsipareigojimą, galiojantį dar 6 mėnesius nuo darbo sutarties termino pabaigos, kad tuo atveju, jeigu užsienietis neteisėtai pasiliktų Lietuvos Respublikoje, mokslo ir studijų institucija kompensuos išlaidas, susijusias su užsieniečio buvimu Lietuvos Respublikoje ir grįžimu į užsienio valstybę, kai tos išlaidos dengiamos valstybės lėšomis.“

17 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) nutraukiama darbo sutartis su užsieniečiu (išskyrus šios dalies 18 punkte nurodytą atvejį, kai užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ punktą, tapo bedarbiu) arba nustatoma, kad su užsieniečiu darbo sutartis nesudaryta;“.

2. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 11 punktą ir jį išdėstyti taip:

„11) išnyko priežastys, dėl kurių užsienietis nebuvo grąžintas į užsienio valstybę ar išsiųstas iš Lietuvos Respublikos, kai leidimas laikinai gyventi jam išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu;“.

18 straipsnis. 51 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 51 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Prašymas išduoti arba pakeisti leidimą laikinai gyventi pateikiamas šio Įstatymo 28, 29 straipsniuose nurodytoms institucijoms.“

19 straipsnis. 52 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 52 straipsnio 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) leidimas laikinai gyventi yra naujai įformintas šio Įstatymo 40 straipsnio 2 dalyje nustatytais pagrindais;“.

20 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 53 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) jis yra nepilnametis užsienietis, gimęs Lietuvos Respublikoje, ir jo tėvai arba vienas iš jų yra Lietuvos Respublikos piliečiai, kurių gyvenamoji vieta deklaruota Lietuvos Respublikoje, arba turi leidimą nuolat gyventi;“.

2. Pakeisti 53 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) jis yra nepilnametis užsienietis, gimęs ne Lietuvos Respublikoje, ir jo tėvai arba vienas iš jų yra Lietuvos Respublikos piliečiai, kurių gyvenamoji vieta deklaruota Lietuvos Respublikoje, arba turi leidimą nuolat gyventi;“.

3. Pripažinti netekusia galios 53 straipsnio 5 dalį.

4. Pakeisti 53 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Leidimas nuolat gyventi, išduodamas šio straipsnio 1 dalies 8 ir 8¹ punktuose nustatytais pagrindais, gali būti išduotas, jeigu užsienietis išlaikė valstybinės kalbos egzaminą ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos pagrindų egzaminą. Valstybinės kalbos ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos pagrindų egzaminų ir pažymėjimų išdavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.“

21 straipsnis. 54 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 54 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) jo gyvenimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui;“.

2. Papildyti 54 straipsnio 1 dalį 2¹ punktu:

„2¹) jo gyvenimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę viešajai tvarkai, o tuo atveju, kai leidimas nuolat gyventi užsieniečiui išduotas šio Įstatymo 53 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytu pagrindu, – jeigu jis įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu yra pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir kelia grėsmę visuomenei;“.

3. Papildyti 54 straipsnio 1 dalį 5 punktu:

„5) šio Įstatymo nustatyta tvarka panaikinamas užsieniečiui suteiktas pabėgėlio statusas.“

22 straipsnis. 55 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 55 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis prašymą išduoti arba pakeisti leidimą nuolat gyventi pateikia šio Įstatymo 28, 29 straipsniuose nurodytoms institucijoms.“

2. Pakeisti 55 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Sprendimą dėl leidimo nuolat gyventi panaikinimo šio Įstatymo 54 straipsnio 1 dalies 1, 3–5 punktuose nustatytais pagrindais priima Migracijos departamentas.“

3. Pakeisti 55 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Sprendimą dėl leidimo nuolat gyventi panaikinimo šio Įstatymo 54 straipsnio 1 dalies 2, 2¹ punktuose nustatytais pagrindais priima Vilniaus apygardos administracinis teismas.“

23 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 57 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, privalo įsigyti leidimą dirbti, jeigu:

1) ketina įgyvendinti teisę dirbti pagal šio Įstatymo 46 straipsnio 4 dalį (išskyrus šio Įstatymo 58 straipsnio 2 punkte nurodytą atvejį), 49¹ straipsnio 6 dalį ar 132 straipsnio 3 dalį;

2) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninių darbų arba dirbti kaip stažuotojas ar praktikantas;

3) užsienietis, kurio nuolatinė darbo vieta yra užsienio valstybėje, atsiunčiamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką (išskyrus šio Įstatymo 58 straipsnio 5, 6 punktuose nurodytus atvejus);

4) jis pagal šio Įstatymo 58 straipsnį nėra atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti;

5) neatvyksta į Lietuvos Respubliką, tačiau ketina dirbti pagal nuotolinio darbo sutartį, sudarytą su įmone, vykdančia veiklą Lietuvos Respublikoje.“

2. Pakeisti 57 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Leidimą dirbti užsienietis privalo įsigyti iki atvykimo į Lietuvos Respubliką, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 1, 5 punktuose nurodytus atvejus.“

3. Pripažinti netekusia galios 57 straipsnio 4 dalį.

24 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 58 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„58 straipsnis. Užsieniečio atleidimas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti

Užsienietis atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, jeigu:

1) turi leidimą laikinai gyventi, išduotą pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1–3, 7, 9, 10 punktus;

2) turi leidimą laikinai gyventi, išduotą pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 punktą, ir įdarbinamas praktinio mokymo (praktikos) laikotarpiu arba studijuodamas ketina dirbti mokslo

ir studijų institucijoje mokslinių tyrimų ir (arba) eksperimentinės (socialinės, kultūrinės) plėtros darbų srityje;

3) turi leidimą nuolat gyventi;

4) kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo ar pakeitimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹, 5, 13, 14 punktus ar 44 straipsnio 1 dalies 3 punktą;

5) atvyksta į Lietuvos Respubliką ne ilgiau kaip trejiems metams dirbti užsienio valstybės įmonės atstovybėje, filiale ar įmonėje, kuri priklauso tai pačiai įmonių grupei, įsteigtoje (įsteigtame) Lietuvos Respublikoje, kaip vadovas arba kaip specialistas, jeigu iki atvykimo į Lietuvos Respubliką dienos užsienietis ne mažiau kaip pastaruosius vienerius metus dirbo toje užsienio valstybės įmonėje ir jo dalykinių žinių ar aukštos profesinės kvalifikacijos būtinai reikia Lietuvos Respublikoje įsteigtos įmonės, atstovybės ar filialo veiklai;

6) yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės nuolatinis darbuotojas, šios įmonės atsiunčiamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką, ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje;

7) yra su Lietuvos valstybės vėliava tarptautiniais maršrutais plaukiojančio laivo įgulos narys;

8) atvyksta į Lietuvos Respubliką ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui per metus tvarkyti reikalų, susijusių su derybomis dėl sutarties sudarymo ir šios sutarties vykdymu, su personalo mokymu ar įrangos įdiegimu;

9) atvyksta į Lietuvos Respubliką užsiimti šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 3–8 punktuose nurodyta teisėta veikla, taip pat dirbti kaip dėstytojas arba atlikti mokslinius tyrimus ir (arba) eksperimentinės (socialinės, kultūrinės) plėtros darbus kaip tyrėjas, turėdamas darbo arba autorinę sutartį, sudarytą su Lietuvos Respublikoje įregistruota mokslo ir studijų institucija;

10) turi nacionalinę vizą, išduotą pagal šio Įstatymo 17 straipsnio 5 dalį.“

25 straipsnis. IV skyriaus pavadinimo pakeitimas

Pakeisti IV skyriaus pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„IV SKYRIUS

PRIEGLOBSTIS IR LAIKINOJI APSAUGA LIETUVOS RESPUBLIKOJE“.

26 straipsnis. 66 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 66 straipsnį.

27 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 67 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„67 straipsnis. Prašymo suteikti prieglobstį pateikimas

1. Užsieniečio prašymas suteikti prieglobstį gali būti pateiktas:

- 1) Lietuvos Respublikos pasienio kontrolės punktuose arba Lietuvos Respublikos teritorijoje, kurioje galioja pasienio teisinis režimas, – Valstybės sienos apsaugos tarnybai;
- 2) teritorinei policijos įstaigai;
- 3) Užsieniečių registracijos centrui.

2. Užsienietis asmeniškai pateikia prašymą suteikti prieglobstį. Nepilnamečių šeimos narių vardu prašymą gali pateikti vienas iš pilnamečių šeimos narių.

3. Prieglobsčio prašytojas privalo kiek įmanoma anksčiau pateikti informaciją, reikiamą prašymui suteikti prieglobstį pagrįsti.

4. Nelydimam nepilnamečiui užsieniečiui pateikus prašymą suteikti prieglobstį, Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka nustatoma laikinoji globa (rūpyba).

5. Priimant sprendimus pagal šio Įstatymo nuostatas, atsižvelgiama į geriausius vaiko ir pažeidžiamų asmenų interesus.

6. Tvarką, reglamentuojančią užsieniečių prašymų suteikti prieglobstį nagrinėjimą, sprendimų priėmimą ir jų vykdymą, nustato vidaus reikalų ministras.“

28 straipsnis. 68 straipsnio pakeitimas

Papildyti 68 straipsnį 3 dalimi:

„3. Pagal šio Įstatymo 32 straipsnio 3 dalį vykdant nelydimo nepilnamečio šeimos narių paiešką, užtikrinamas informacijos rinkimo ir tvarkymo konfidencialumas.“

29 straipsnis. 69 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 69 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Vidaus reikalų ministro įgaliota institucija užtikrina duomenų apie prieglobsčio prašytojų pirštų atspaudus apsaugą.“

30 straipsnis. 77 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 77 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Migracijos departamento sprendimu prieglobsčio prašytojui nesuteikiamas prieglobstis, taip pat atsisakoma suteikti laikiną teritorinį prieglobstį, jeigu, iš esmės išnagrinėjus jo prašymą suteikti prieglobstį, paaiškėja, kad jis atvyko iš saugios kilmės valstybės arba pateikė

akivaizdžiai nepagrįstą prašymą suteikti prieglobstį. Toks prieglobsčio prašytojas grąžinamas į užsienio valstybę arba išsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos.“

31 straipsnis. 79 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 79 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Nelydimas nepilnametis prieglobsčio prašytojas vidaus reikalų ministro ir socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka apgyvendinamas pas pilnamečius giminaičius, laikiną globėją (rūpintoją) arba Pabėgėlių priėmimo centre, jeigu jo laikinas globėjas (rūpintojas) ar kitas teisėtas atstovas tam neprieštarauja. Sprendžiant dėl nelydimo nepilnamečio apgyvendinimo, atsižvelgiama į nepilnamečio nuomonę pagal jo amžių ir brandą.“

32 straipsnis. 83 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 83 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„83 straipsnis. Prašymo suteikti prieglobstį vertinimas

1. Prašymas suteikti prieglobstį ir prieglobsčio prašytojo pateikta informacija šiam prašymui pagrįsti vertinama bendradarbiaujant su prieglobsčio prašytoju.

2. Kai nagrinėjant prieglobsčio prašytojo prašymą suteikti prieglobstį nustatoma, kad su jo statuso nustatymu susiję duomenys, nepaisant prieglobsčio prašytojo nuoširdžių pastangų, negali būti patvirtinti rašytiniais įrodymais, šie duomenys vertinami prieglobsčio prašytojo naudai ir prašymas suteikti prieglobstį laikomas pagrįstu, jeigu kiek įmanoma anksčiau pateiktas prašymas suteikti prieglobstį, nebent prieglobsčio prašytojas gali nurodyti tinkamą priežastį, dėl ko to nepadarė, pateikta visa prieglobsčio prašytojo turima informacija ir tinkamai paaiškinta, kodėl nepateikta kita svarbi informacija, prieglobsčio prašytojo paaiškinimai yra nepriešaringi bei nuoseklūs ir neprieštarauja turimai specifinei ir bendrai informacijai, susijusiai su prieglobsčio prašytojo atveju.

3. Tai, kad prieglobsčio prašytojas jau buvo persekiojamas ar jo atžvilgiu buvo padaryti šio Įstatymo 87 straipsnio 1 dalyje nurodyti veiksmai arba buvo tiesiogiai grasinama persekioti ar imtis tokių veiksmų, yra rimtas visiškai pagrįstos prieglobsčio prašytojo persekiojimo baimės ar realaus pavojaus patirti tokius veiksmus požymis, nebent yra tinkamų priežasčių manyti, kad toks persekiojimas nepasikartos ar tokie veiksmai nebus padaryti dar kartą.

4. Prašymas suteikti prieglobstį gali būti grindžiamas įvykiais, įvykusiais po to, kai prieglobsčio prašytojas išvyko iš kilmės valstybės, arba veikla, kurią prieglobsčio prašytojas vykdė po to, kai išvyko iš kilmės valstybės, ypač jeigu nustatoma, kad ta veikla yra kilmės valstybėje turėtų įsitikinimų ar požiūrio reiškimas ir tolesnis jų laikymasis. Jeigu prieglobsčio prašytojas pateikia pakartotinį prašymą suteikti prieglobstį, kuriame persekiojimo baimė

grindžiama aplinkybėmis, kurias prieglobsčio prašytojas po išvykimo iš kilmės valstybės sukūrė pats, pabėgėlio statusas jam paprastai nesuteikiamas.

5. Šio straipsnio 2 dalis netaikoma ir duomenys, kurie negali būti patvirtinti rašytiniais įrodymais, atmetami, jeigu prieglobsčio prašytojo prašymo nagrinėjimo metu prieglobsčio prašytojas klaidina tyrimą, savo veiksmais ar neveikimu jį vilkina, bando sukčiauti arba nustatomi prieštaravimai tarp prieglobsčio prašytojo nurodytų faktų, turinčių esminę įtaką prieglobsčiui suteikti.“

33 straipsnis. 86 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 86 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„86 straipsnis. Pabėgėlio statuso suteikimas

1. Pabėgėlio statusas suteikiamas prieglobsčio prašytojui, kuris dėl visiškai pagrįstos baimės būti persekiojamas dėl rasės, religijos, tautybės, priklausymo tam tikrai socialinei grupei ar dėl politinių įsitikinimų yra už valstybės, kurios pilietis jis yra, ribų ir negali ar bijo naudotis tos valstybės apsauga arba neturi atitinkamos užsienio valstybės pilietybės, yra už valstybės, kurioje buvo jo nuolatinė gyvenamoji vieta, ribų ir dėl išvardytų priežasčių negali ar bijo į ją grįžti, jeigu nėra priežasčių, nustatytų šio Įstatymo 88 straipsnio 1, 2 dalyse.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto persekiojimo vykdytojais gali būti valstybė, valstybę ar didelę jos teritorijos dalį valdančios grupės ar organizacijos, taip pat nevalstybiniai subjektai, jeigu valstybė, valstybę ar didelę jos teritorijos dalį valdančios grupės ar organizacijos, įskaitant tarptautines organizacijas, negali arba nenori suteikti veiksmingos ir ilgalaikio pobūdžio apsaugos nuo persekiojimo. Paprastai laikoma, kad suteikiama veiksminga ir ilgalaikio pobūdžio apsauga, kai valstybė, valstybę ar didelę jos teritorijos dalį valdanti grupė ar organizacija, įskaitant tarptautines organizacijas, imasi pagrįstų priemonių, kad užkirstų kelią persekiojimui ar šio Įstatymo 87 straipsnio 1 dalyje nurodytiems veiksams, taikydami veiksmingą teisinę sistemą persekiojimui ar šio Įstatymo 87 straipsnio 1 dalyje nurodytiems veiksams nustatyti, persekioti dėl tokių veiksmų ir nubausti už juos.

3. Sprendimą dėl pabėgėlio statuso suteikimo arba nesuteikimo priima Migracijos departamentas.

4. Priėmus sprendimą dėl pabėgėlio statuso suteikimo, vidaus reikalų ministro įgaliota institucija pabėgėliui jam suprantama kalba suteikia informaciją apie Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas teises ir pareigas, susijusias su pabėgėlio statusu.“

34 straipsnis. 87 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 87 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„87 straipsnis. Papildomos apsaugos suteikimas

1. Papildoma apsauga suteikiama prieglobsčio prašytojui, kuris yra už savo kilmės valstybės ribų ir negali ten grįžti dėl visiškai pagrįstos baimės, kad:

- 1) jis bus kankinamas, su juo bus žiauriai, nežmoniška elgiama arba bus žeminamas jo orumas ar jis bus tokiu būdu baudžiamas;
- 2) yra grėsmė, kad jam bus įvykdyta mirties bausmė ar egzekucija;
- 3) yra rimta ir asmeninė grėsmė jo gyvybei, sveikatai, saugumui ar laisvei dėl beatodairiško smurto veiksmų tarptautinio ar vidaus ginkluoto konflikto metu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų vykdytojais gali būti valstybė, valstybę ar didelę jos teritorijos dalį valdančios grupės ar organizacijos, taip pat nevalstybiniai subjektai, jeigu valstybė, valstybę ar didelę jos teritorijos dalį valdančios grupės ar organizacijos, įskaitant tarptautines organizacijas, negali arba nenori suteikti veiksmingos ir ilgalaikio pobūdžio apsaugos, kaip ji apibrėžta šio Įstatymo 86 straipsnio 2 dalyje, nuo tokių veiksmų.

3. Sprendimą dėl papildomos apsaugos suteikimo arba nesuteikimo prieglobsčio prašytojui priima Migracijos departamentas.

4. Priėmus sprendimą dėl papildomos apsaugos suteikimo, vidaus reikalų ministro įgaliota institucija šią apsaugą gavusiam užsieniečiui jam suprantama kalba suteikia informaciją apie Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas teises ir pareigas, susijusias su papildoma apsauga.“

35 straipsnis. 88 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 88 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„88 straipsnis. Prieglobsčio nesuteikimas

1. Prieglobsčio prašytojui prieglobstis nesuteikiamas, jeigu nustatoma, kad jis savo kilmės valstybės teritorijos dalyje nepatirtų visiškai pagrįstos persekiojimo baimės ar realaus šio Įstatymo 87 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų pavojaus arba turėtų galimybę naudotis valstybės ar didelę jos teritorijos dalį valdančios grupės ar organizacijos, įskaitant tarptautines organizacijas, apsauga, valstybė ar tokia grupė, ar organizacija nori ir gali pasiūlyti veiksmingą ir ilgalaikio pobūdžio apsaugą, kaip ji apibrėžta šio Įstatymo 86 straipsnio 2 dalyje, o prieglobsčio prašytojas turi galimybę tokia apsauga pasinaudoti, į tą valstybės teritorijos dalį jis gali saugiai ir teisėtai atvykti, taip pat pagrįstai manoma, kad jis joje įsikurs.

2. Prieglobsčio prašytojui, atitinkančiam šio Įstatymo 86 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, nesuteikiamas pabėgėlio statusas, jeigu:

1) jis naudojasi Jungtinių Tautų institucijų ar organizacijų, išskyrus Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdybą, parama ir apsauga;

2) valstybės, kurioje jis gyvena, kompetentingos institucijos pripažįsta jo teises ir pareigas, kurios priskiriamos tos valstybės piliečiams arba joms prilygsta;

3) yra rimtas pagrindas manyti, kad iki atvykimo į Lietuvos Respubliką jis padarė sunkų nepolitinį nusikaltimą (sunkiais nepolitiniais nusikaltimais gali būti laikomi ir tariamai politiniu tikslu įvykdyti ypač žiaurūs veiksmai) arba yra pripažintas kaltu dėl veiksmų, prieštaraujančių Jungtinių Tautų Organizacijos tikslams ir principams, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokį nusikaltimą ar tokius veiksmus;

4) yra rimtas pagrindas manyti, kad jis padarė nusikaltimą taikai, nusikaltimą žmoniškumui ar karo nusikaltimą, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos įstatymuose, tarptautinėse sutartyse arba kituose tarptautinės teisės šaltiniuose, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius nusikaltimus;

5) yra rimtas pagrindas manyti, kad jo buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui arba jis įsiteisėjęsiu teismo nuosprendžiu yra pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir kelia grėsmę visuomenei.

3. Prieglobsčio prašytojui, atitinkančiam šio Įstatymo 87 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, nesuteikiama papildoma apsauga, jeigu:

1) yra rimtas pagrindas manyti, kad jis padarė nusikaltimą taikai, nusikaltimą žmoniškumui ar karo nusikaltimą, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos įstatymuose, tarptautinėse sutartyse arba kituose tarptautinės teisės šaltiniuose, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius nusikaltimus;

2) yra rimtas pagrindas manyti, kad jis padarė sunkų ar labai sunkų nusikaltimą arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokį nusikaltimą;

3) jis yra pripažintas kaltu dėl veiksmų, prieštaraujančių Jungtinių Tautų Organizacijos tikslams ir principams, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius veiksmus;

4) yra rimtas pagrindas manyti, kad jo buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui ar visuomenei;

5) jis išvyko iš savo kilmės valstybės tik siekdamas išvengti atsakomybės už padarytą nusikaltimą ir jeigu Lietuvos Respublikos įstatymai už tokio nusikaltimo padarymą numato laisvės atėmimo bausmę.“

36 straipsnis. 89 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 89 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

**„89 straipsnis. Kelionės dokumentų išdavimas užsieniečiams, gavusiems prieglobstį
Lietuvos Respublikoje**

1. Pabėgėliui, kuris nuolat gyvena Lietuvos Respublikoje, išvykti į užsienio valstybę vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka išduodamas pabėgėlio kelionės dokumentas. Pabėgėlio kelionės dokumente elektroniniu būdu fiksuojami pabėgėlio biometriniai duomenys tapatybei patvirtinti – veido atvaizdas ir dviejų pirštų atspaudai, išskyrus Reglamente (EB) Nr. 2252/2004 numatytus atvejus.

2. Užsieniečiui, kuriam suteikta papildoma apsauga, gyvenančiam Lietuvos Respublikoje, pagal šio Įstatymo 37 straipsnio nuostatas išduodamas užsieniečio pasas.“

37 straipsnis. 90 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 90 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„90 straipsnis. Prieglobsčio panaikinimas

1. Užsieniečiui suteiktas pabėgėlio statusas panaikinamas, jeigu jis:

- 1) savo noru vėl naudojasi valstybės, kurios pilietis jis yra, apsauga;
- 2) savo noru susigrąžino prarastą pilietybę;
- 3) įgijo kitos valstybės pilietybę ir naudojasi tos valstybės, kurios pilietis jis dabar yra, apsauga;
- 4) savo noru vėl apsigyveno valstybėje, kurią buvo palikęs arba už kurios ribų jis buvo bijodamas persekiojimo;
- 5) negali atsisakyti naudotis valstybės, kurios pilietis jis yra, apsauga, nes jau nėra aplinkybių, į kurias atsižvelgus jam buvo suteiktas pabėgėlio statusas;
- 6) kaip pilietybės neturintis asmuo gali grįžti į valstybę, kurioje buvo jo gyvenamoji vieta, nes jau nėra aplinkybių, į kurias atsižvelgus jam buvo suteiktas pabėgėlio statusas;
- 7) pabėgėlio statusą gavo apgaulės būdu, išskyrus atvejus, kai jo pateikta informacija apie save neturėjo esminės įtakos priimant sprendimą suteikti jam pabėgėlio statusą;
- 8) gavo pabėgėlio statusą, nors toks statusas jam neturėjo būti suteiktas, arba, suteikus pabėgėlio statusą, paaiškėjo aplinkybės, numatytos šio Įstatymo 88 straipsnio 2 dalyje.

2. Užsieniečiui suteikta papildoma apsauga panaikinama, jeigu jis:

- 1) gali grįžti į savo kilmės valstybę, nes jau nėra aplinkybių, į kurias atsižvelgus jam buvo suteikta papildoma apsauga;
- 2) papildomą apsaugą gavo apgaulės būdu, išskyrus atvejus, kai jo pateikta informacija apie save neturėjo esminės įtakos priimant sprendimą suteikti jam tokią apsaugą;
- 3) gavo papildomą apsaugą, nors ji jam neturėjo būti suteikta, arba, suteikus papildomą apsaugą, paaiškėjo aplinkybės, numatytos šio Įstatymo 88 straipsnio 3 dalyje.

3. Sprendimą dėl pabėgėlio statuso arba papildomos apsaugos panaikinimo priima Migracijos departamentas, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje numatytus atvejus.

4. Sprendimą dėl pabėgėlio statuso arba papildomos apsaugos Lietuvos Respublikoje panaikinimo, paaiškęjus šio Įstatymo 88 straipsnio 2 dalies 5 punkte ar 3 dalies 4 punkte nurodytoms aplinkybėms, priima Vilniaus apygardos administracinis teismas.

5. Kai užsieniečiui panaikinamas pabėgėlio statusas arba papildoma apsauga, jis taip pat turi teisę naudotis valstybės garantuojama teisine pagalba, jeigu Lietuvos Respublikos įstatymai nenumato kitaip.

6. Sprendžiant dėl pabėgėlio statuso arba papildomos apsaugos panaikinimo šio straipsnio 1 dalies 5, 6 punktuose ir 2 dalies 1 punkte nustatytais pagrindais atsižvelgiama į tai, ar aplinkybių pasikeitimas yra tokio svarbaus ir ilgalaikio pobūdžio, kad baimė būti persekiojamam nebegali būti laikoma visiškai pagrįsta arba kad šio Įstatymo 87 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų grėsmė nebėra reali.

7. Šio straipsnio 1 dalies 5, 6 punktai netaikomi pabėgėliui, o šio straipsnio 2 dalies 1 punktą – užsieniečiui, kuriam suteikta papildoma apsauga, jeigu jie gali nurodyti įtikinamas priežastis, atsirandančias atitinkamai dėl anksčiau patirto persekiojimo ar anksčiau patirtų šio Įstatymo 87 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų, dėl kurių jie atsisako naudotis savo kilmės valstybės apsauga.“

38 straipsnis. 92 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 92 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu Europos Sąjungos Taryba priima sprendimą, kad yra užsieniečių antplūdis į Europos Sąjungą arba kyla tokio antplūdžio pavojus, vidaus reikalų ministro teikimu sprendimą dėl laikinosios apsaugos suteikimo užsieniečiams priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė.“

2. Pakeisti 92 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė priima sprendimą dėl laikinosios apsaugos suteikimo, užsieniečiai į Lietuvos Respublikos teritoriją įleidžiami ir apgyvendinami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytoje vietoje neapribojant jų judėjimo laisvės.“

39 straipsnis. 93 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 93 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) yra rimtas pagrindas manyti, kad užsienietis padarė nusikaltimą taikai, nusikaltimą žmoniškumui ar karo nusikaltimą, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos įstatymuose, tarptautinėse sutartyse arba kituose tarptautinės teisės šaltiniuose, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius nusikaltimus;“.

40 straipsnis. 94 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 94 straipsnio 5 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) laisva forma raštu deklaruoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendime dėl laikinosios apsaugos suteikimo nurodytai institucijai lėšas ir turimą Lietuvos Respublikoje turtą per 3 dienas nuo laikinosios apsaugos Lietuvos Respublikoje suteikimo.“

2. Pakeisti 94 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytoms užsieniečių teisėms įgyvendinti skiriamos Lietuvos Respublikos valstybės lėšos, taip pat gali būti naudojamos tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšos tiek, kiek užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, negali jų garantuoti deklaruotinomis lėšomis ir turtu.“

3. Pakeisti 94 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Paaiškėjus, kad užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, turėjo lėšų apmokėti už šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų teisių įgyvendinimą, kai jo pagrindiniai poreikiai buvo tenkinami nemokamai, jis privalo padengti valstybės patirtas išlaidas.“

41 straipsnis. VI skyriaus pavadinimo pakeitimas

Pakeisti VI skyriaus pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

**„VI SKYRIUS
UŽSIENIEČIŲ INTEGRACIJA“.**

42 straipsnis. 111 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 111 straipsnį.

43 straipsnis. 113 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 113 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Kai sprendžiama dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę, išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos, įpareigojimo užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos arba prieglobsčio prašytojo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, užsienietis gali būti sulaikytas tik tuo atveju, jeigu sulaikymas būtinas atitinkamam sprendimui priimti ir (ar) vykdyti (jeigu užsienietis trukdo priimti ir (ar) vykdyti sprendimą, gali pasislėpti vengdamas grąžinimo, išsiuntimo ar perdavimo).“

2. Pakeisti 113 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Prieglobsčio prašytojas šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu pagrindu gali būti sulaikytas tik siekiant nustatyti ir (arba) patikrinti jo tapatybę (pilietybę) ir (arba) išsiaiškinti motyvus, kuriais grindžiamas jo prašymas suteikti prieglobstį (kai informacija dėl motyvų negalėtų būti gauta prieglobsčio prašytojo nesulaikius), taip pat kai jo prašymas suteikti prieglobstį grindžiamas su persekiojimo pavojumi kilmės valstybėje akivaizdžiai nesusijusiais motyvais ar paremtas apgaule arba kai prieglobsčio prašytojui nesuteiktas laikinas teritorinis prieglobstis ir įvertinus šio straipsnio 5 dalies 6–9 punktuose nurodytas aplinkybes yra pagrindas manyti, kad jis gali pasislėpti siekdamas išvengti grąžinimo į užsienio valstybę ar išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos.“

3. Papildyti 113 straipsnį 5 dalimi:

„5. Sprendžiant, ar yra pagrindas manyti, kad užsienietis gali pasislėpti, įvertinamos šios aplinkybės:

1) užsienietis neturi asmens tapatybę patvirtinančio dokumento ir nebendradarbiauja, siekiant nustatyti jo asmens tapatybę ir (ar) pilietybę (atsisako pateikti duomenis apie save, teikia klaidinančią informaciją ir pan.);

2) neturi gyvenamosios vietos Lietuvos Respublikoje arba nurodytu gyvenamosios vietos adresu nebūna (negyvena);

3) neturi šeiminių ryšių su asmenimis, gyvenančiais Lietuvos Respublikoje, ar socialinių, ekonominių ar kitų ryšių su Lietuvos Respublika;

4) neturi lėšų pragyventi Lietuvos Respublikoje;

5) per nustatytą terminą neįvykdė įpareigojimo išvykti iš Lietuvos Respublikos, savanoriškai neišvyko iš Lietuvos Respublikos per sprendime grąžinti jį į užsienio valstybę nustatytą terminą ar šio Įstatymo 127 straipsnio 3² dalyje nurodytu pagrindu pratęstą terminą;

6) nevykdo teismo sprendimu paskirtos alternatyvios sulaikymui priemonės;

7) užsienietis, apgyvendintas Užsieniečių registracijos centre netaikant judėjimo laisvės apribojimų, pažeidė laikino išvykimo iš Užsieniečių registracijos centro tvarką;

8) siekdamas išvengti baudžiamosios atsakomybės už neteisėtą valstybės sienos perėjimą, pateikė prašymą suteikti prieglobstį jo atžvilgiu pradėto ikiteisminio tyrimo laikotarpiu;

9) užsieniečio buvimas Lietuvos Respublikoje gali kelti grėsmę viešajai tvarkai.“

44 straipsnis. 114 straipsnio pakeitimas

Papildyti 114 straipsnį 5 dalimi:

„5. Užsieniečio sulaikymas turi trukti kuo trumpiau ir šio Įstatymo 113 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais užsienietis gali būti sulaikomas ne ilgiau, negu būtina sprendimui dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę, išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos, įpareigojimo

užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos ar prieglobsčio prašytojo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, priimti ir (arba) įvykdyti išsiuntimą iš Lietuvos Respublikos ar prieglobsčio prašytojo perdavimą kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, o šio Įstatymo 113 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais – ne ilgiau, negu būtina, siekiant nustatyti ir (arba) patikrinti prieglobsčio prašytojo tapatybę (pilietybę) ir (arba) išsiaiškinti motyvus, kuriais grindžiamas jo prašymas suteikti prieglobstį, arba kol yra pagrindas manyti, kad prieglobsčio prašytojas gali pasislėpti, kai jo prašymas suteikti prieglobstį grindžiamas su persekiojimo pavojumi kilmės valstybėje akivaizdžiai nesusijusiais motyvais ar paremtas apgaule arba kai prieglobsčio prašytojui nesuteiktas laikinas teritorinis prieglobstis.“

45 straipsnis. 118 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 118 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Išnykus užsieniečio sulaikymo pagrindams, užsienietis turi teisę, o institucija, kurios žinioje yra sulaikytas užsienietis, nedelsdama privalo kreiptis į apylinkės teismą pagal užsieniečio buvimo vietą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį.“

2. Papildyti 118 straipsnį 1¹ dalimi:

„1¹. Jeigu dėl teisinių ar kitų objektyvių priežasčių nebėra pagrįstos tikimybės užsienietį išsiųsti iš Lietuvos Respublikos, institucija, kurios žinioje yra sulaikytas užsienietis, privalo kreiptis į apylinkės teismą pagal užsieniečio buvimo vietą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį.“

3. Pakeisti 118 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Teismas, gavęs užsieniečio ar institucijos, kurios žinioje yra sulaikytas užsienietis, prašymą pakartotinai svarstyti sprendimą dėl užsieniečio sulaikymo, ne vėliau kaip per 10 dienų nuo prašymo priėmimo dienos pakartotinai svarsto sprendimą sulaikyti užsienietį ir priima vieną iš šių sprendimų:

- 1) palikti galioti sprendimą sulaikyti užsienietį;
- 2) pakeisti sprendimą sulaikyti užsienietį;
- 3) panaikinti sprendimą sulaikyti užsienietį.“

46 straipsnis. 119 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 119 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Remiantis įsigaliojusi teismo sprendimu panaikinti sprendimą sulaikyti užsienietį, užsienietis paleidžiamas iš sulaikymo vietos nedelsiant.“

47 straipsnis. 122 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 122 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu užsienietis prašo išduoti leidimą gyventi, siekdamas gyventi su šeima, arba prašo suteikti prieglobstį, Migracijos departamentas gali įpareigoti užsienietį ir asmenį, su kuriuo užsienietį sieja giminystės ryšiai, atlikti DNR testą, kad būtų patvirtintas giminystės ryšys.“

48 straipsnis. 123 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 123 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Jeigu užsienietis, kuris prašo suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje, atsisako atlikti amžiaus nustatymo tyrimą ir nėra tam pateisinamų priežasčių, kiti duomenys, kurie negali būti patvirtinti rašytiniais įrodymais, vertinami pagal šio Įstatymo 83 straipsnio 5 dalį.“

49 straipsnis. 124 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 124 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos iki šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5, 7 dalyse užsieniečiams nustatyto buvimo laiko pabaigos, išskyrus atvejus, kai jis gauna dokumentą, patvirtinantį jo teisę būti arba gyventi Lietuvos Respublikoje.“

50 straipsnis. 125 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 125 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) jis yra Lietuvos Respublikoje laikotarpį, viršijantį šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5, 7 dalyse užsieniečiams nustatytą buvimo laiką;“.

2. Pakeisti 125 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) jis neteisėtai atvyko į Lietuvos Respubliką ar neteisėtai joje yra, tačiau yra pažeidžiamas asmuo, prieglobsčio prašytojas arba užsienietis, kuriam prieglobstis nesuteiktas, ir sutinka savanoriškai grįžti į užsienio valstybę padedant tarptautinei ar nevyriausybinei organizacijai.“

3. Papildyti 125 straipsnį 3 dalimi:

„3. Sprendimas dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę ar įpareigojimo užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos gali būti nepriimamas, jeigu pagal Lietuvos Respublikos sudarytą tarptautinę sutartį dėl neteisėtai esančių asmenų grąžinimo (readmisijos) neteisėtai Lietuvos Respublikoje esantį užsienietį priima atgal:

- 1) Europos Sąjungos valstybė narė, jeigu ši sutartis įsigaliojo iki 2009 m. sausio 13 d.;
- 2) valstybė, kuri nėra Europos Sąjungos valstybė narė.“

51 straipsnis. 126 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 126 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) jis per nustatytą terminą neįvykdė įpareigojimo išvykti iš Lietuvos Respublikos, savanoriškai neišvyko iš Lietuvos Respublikos per sprendime grąžinti jį į užsienio valstybę nustatytą terminą ar šio Įstatymo 127 straipsnio 3² dalyje nurodytu pagrindu pratęstą terminą arba jeigu jam nebuvo suteiktas terminas savanoriškai išvykti, nes yra pagrindas manyti, kad užsienietis gali pasislėpti;“.

2. Pakeisti 126 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija kartu su tarptautinėmis ir nevyriausybinėmis organizacijomis vykdo užsieniečių išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos stebėseną vidaus reikalų ministro ir socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.“

52 straipsnis. 127 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 127 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Sprendime grąžinti užsieniečių į užsienio valstybę, įvertinus užsieniečio galimybes kuo greičiau išvykti, nustatomas nuo 7 iki 30 dienų terminas, kuris skaičiuojamas nuo sprendimo įteikimo užsieniečiui dienos ir per kurį užsienietis įpareigojamas savanoriškai išvykti iš Lietuvos Respublikos.“

2. Pakeisti 127 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Sprendimas dėl užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos privalo būti įvykdytas nedelsiant, jeigu nėra aplinkybių, dėl kurių sprendimo dėl užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos vykdymas gali būti sustabdytas.“

3. Papildyti 127 straipsnį 3¹ dalimi:

„3¹. Jeigu yra pagrindas manyti, kad užsienietis gali pasislėpti siekdamas išvengti grąžinimo į užsienio valstybę ar įpareigojimo išvykti iš Lietuvos Respublikos, sprendime grąžinti užsieniečių į užsienio valstybę arba įpareigojime išvykti iš Lietuvos Respublikos jam gali būti nustatytas trumpesnis negu 7 dienų terminas, per kurį užsienietis įpareigojamas savanoriškai išvykti iš Lietuvos Respublikos, arba terminas savanoriškai išvykti nesuteikiamas.“

4. Papildyti 127 straipsnį 3² dalimi:

„3². Šio straipsnio 1, 3 dalyse nurodytas terminas, per kurį užsienietis įpareigojamas savanoriškai išvykti iš Lietuvos Respublikos, gali būti pratęstas dėl šio Įstatymo 128 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose ir 2 dalies 3, 4 punktuose nurodytų aplinkybių, tačiau bendras įpareigojimo savanoriškai išvykti terminas negali viršyti 60 dienų.“

5. Pakeisti 127 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Sprendimą dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę ar jo vykimo tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją priima Migracijos departamentas, policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba, o jo įvykdymą kontroliuoja policija ir Valstybės sienos apsaugos tarnyba.“

53 straipsnis. 128 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 128 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Priimant įpareigojimą išvykti iš Lietuvos Respublikos, sprendimą grąžinti užsienietį į užsienio valstybę arba išsiųsti užsienietį iš Lietuvos Respublikos, atsižvelgiama į jo:

- 1) buvimo Lietuvos Respublikoje laiką;
- 2) šeiminius ryšius su asmenimis, gyvenančiais Lietuvos Respublikoje;
- 3) esamus socialinius, ekonominius ir kitus ryšius su Lietuvos Respublika, taip pat į tai, ar jis turi nepilnamečių vaikų, kurie mokosi Lietuvos Respublikoje pagal formaliojo švietimo programą (programas);
- 4) padaryto teisės pažeidimo pavojingumo pobūdį ir mastą.“

54 straipsnis. 129 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 129 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu nelydimas nepilnametis užsienietis negrąžinamas į užsienio valstybę, jam išduodamas ne ilgiau kaip vienerius metus galiojantis leidimas laikinai gyventi.“

55 straipsnis. 130 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 130 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos užsieniečiui, kuris dėl svarbių priežasčių kelia grėsmę Lietuvos Respublikos saugumui arba jis įsiteisėjęs teismo nuosprendžiu yra pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir kelia grėsmę visuomenei.“

2. Papildyti 130 straipsnį 5 dalimi:

„5. Užsieniečiui, kuris neišsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos ar negrąžinamas į užsienio valstybę šio straipsnio 1, 2, 4 dalyse nurodytais atvejais, išduodamas ne ilgiau kaip vienerius metus galiojantis leidimas laikinai gyventi.“

56 straipsnis. 132 straipsnio pakeitimas

Papildyti 132 straipsnį 2 ir 3 dalimis ir visą straipsnį išdėstyti taip:

„132 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kai sprendimo dėl jo išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos vykdymas yra sustabdytas

1. Jeigu sprendimo dėl užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos vykdymas yra sustabdytas dėl šio Įstatymo 128 straipsnio 2 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų aplinkybių, šios aplinkybės per vienerius metus nuo sprendimo išsiųsti užsienietį iš Lietuvos Respublikos vykdymo sustabdymo neišnyko ir užsienietis nėra sulaikytas, jam išduodamas leidimas laikinai gyventi.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju užsieniečiui išduodamas ne ilgiau kaip vienerius metus galiojantis leidimas laikinai gyventi.

3. Užsienietis, kuriam šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu išduotas leidimas laikinai gyventi, gavęs leidimą dirbti, turi teisę dirbti leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu.“

57 straipsnis. 133 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 133 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsieniečiui, kuriam buvo atsisakyta išduoti vizą ar ji buvo panaikinta arba kuriam buvo atsisakyta išduoti leidimą gyventi ar jis buvo panaikintas, užsieniečiui, kuris buvo neįleistas į Lietuvos Respubliką, įpareigotas išvykti iš Lietuvos Respublikos, grąžintas į užsienio valstybę arba bandė neteisėtai išvykti iš Lietuvos Respublikos ar išvyko iš jos, arba užsieniečiui, kuris neturi teisės gyventi Lietuvos Respublikoje ir nevykdo įsipareigojimų muitinei ar nesumokėjo Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka skirtos (skirtų) baudos (baudų), gali būti uždrausta atvykti į Lietuvos Respubliką ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui.“

2. Pakeisti 133 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsieniečiui, kuris buvo išsiųstas iš Lietuvos Respublikos, uždraudžiama atvykti į Lietuvos Respubliką ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui.“

3. Papildyti 133 straipsnį 2² dalimi:

„2². Draudimas atvykti į Lietuvos Respubliką netaikomas užsieniečiui, kuris buvo išsiųstas iš Lietuvos Respublikos dėl to, kad per nustatytą terminą neįvykdė įpareigojimo išvykti iš Lietuvos Respublikos arba savanoriškai neišvyko iš Lietuvos Respublikos per sprendime grąžinti jį į užsienio valstybę nustatytą terminą, jeigu jam buvo išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 12 punkte nustatytu pagrindu kaip prekybos žmonėmis aukai ir jeigu jis nekelia grėsmės valstybės saugumui ar visuomenei.“

4. Pakeisti 133 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Sprendimą uždrausti (neuždrausti) užsieniečiui atvykti į Lietuvos Respubliką priima Migracijos departamentas. Draudimo atvykti trukmė nustatoma kiekvienu atveju tinkamai atsižvelgus į visas su konkrečiu atveju susijusias aplinkybes.“

58 straipsnis. 140¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 140¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Dėl šio Įstatymo 54 straipsnio 1 dalies 2 punkte, 90 straipsnio 4 dalyje, 106 straipsnio 1 dalies 1 punkte, 2 dalies 1 punkte, 3 dalyje ir 126 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos užsieniečio grėsmės valstybės saugumui į Vilniaus apygardos administracinę teisumą su prašymu priimti sprendimą panaikinti užsieniečiui suteiktą pabėgėlio statusą ar papildomą apsaugą, teisę gyventi Lietuvos Respublikoje ir (ar) išsiųsti užsieniečių iš Lietuvos Respublikos kreipiasi Valstybės saugumo departamentas.“

2. Pakeisti 140¹ straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Dėl šio Įstatymo 54 straipsnio 1 dalies 2¹ punkte, 90 straipsnio 4 dalyje, 106 straipsnio 1 dalies 1 punkte, 2 dalies 1 punkte ir 126 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos užsieniečio grėsmės viešajai tvarkai ar visuomenei į Vilniaus apygardos administracinę teisumą su prašymu priimti sprendimą panaikinti užsieniečiui suteiktą pabėgėlio statusą ar papildomą apsaugą, teisę gyventi Lietuvos Respublikoje ir (ar) išsiųsti užsieniečių iš Lietuvos Respublikos kreipiasi Policijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos ar Lietuvos policijos generalinio komisaro pavedimu – teritorinė policijos įstaiga arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba ar Valstybės sienos apsaugos tarnybos vado pavedimu – Valstybės sienos apsaugos tarnybos rinktinė.“

59 straipsnis. 142 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 142 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„142 straipsnis. Užsieniečių registras

1. Užsieniečių, kurių teisinė padėtis Lietuvos Respublikoje nustatoma pagal šį ir kitus Lietuvos Respublikos įstatymus, Europos Sąjungos teisės aktus ir tarptautines sutartis, duomenys yra registruojami Užsieniečių registre.

2. Užsieniečių registrą steigia ir jo nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Užsieniečių registro valdytoja yra Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, šio registro tvarkytojus paskiria Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

3. Užsieniečių registro duomenys tvarkomi vadovaujantis šiuo Įstatymu, Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir kitais teisės aktais, Europos Sąjungos teisės aktais bei tarptautinėmis sutartimis.“

60 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

1. Pakeisti Įstatymo priedo 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2. 1990 m. birželio 19 d. Konvencija dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių, dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 19 skyrius, 2 tomas, p. 9) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 610/2013 (OL 2013 L 182, p. 1).“

2. Pakeisti Įstatymo priedo 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4. 2001 m. kovo 15 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 19 skyrius, 4 tomas, p. 65), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 610/2013 (OL 2013 L 182, p. 1).“

3. Pripažinti netekusiu galios Įstatymo priedo 16 punktą.

4. Pakeisti Įstatymo priedo 21 punktą ir jį išdėstyti taip:

„21. 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL 2006 L 105, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 610/2013 (OL 2013 L 182, p. 1).“

5. Pakeisti Įstatymo priedo 22 punktą ir jį išdėstyti taip:

„22. 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apsikeitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas) (OL 2008 L 218, p. 60) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 610/2013 (OL 2013 L 182, p. 1).“

6. Pakeisti Įstatymo priedo 26 punktą ir jį išdėstyti taip:

„26. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (OL 2009 L 243, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 610/2013 (OL 2013 L 182, p. 1).“

7. Papildyti Įstatymo priedą 28 punktu:

„28. 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL 2011 L 337, p. 9).“

8. Papildyti Įstatymo priedą 29 punktu:

„29. 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/98/ES dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų bendrų teisių (OL 2011 L 343, p. 1).“

61 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

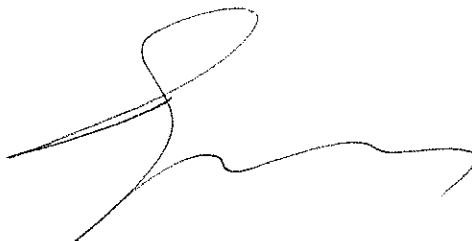
1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2015 m. kovo 1 d.

2. Jeigu užsieniečiui papildoma apsauga buvo suteikta pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 87 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, jis toliau naudojasi jam suteikta papildoma apsauga. Šiam užsieniečiui suteikta papildoma apsauga panaikinama, jeigu jis gali grįžti į savo kilmės valstybę, nes jau nėra aplinkybių, į kurias atsižvelgus pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nuostatas jam buvo suteikta papildoma apsauga, arba yra kitų Lietuvos Respublikos įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nustatytų užsieniečiui suteiktos papildomos apsaugos panaikinimo pagrindų.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, vidaus reikalų ministras ir socialinės apsaugos ir darbo ministras iki 2015 m. kovo 1 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė